

EŠNOVINE

Časopis dijakov Ekonomske šole Murska Sobota,
Srednje šole in gimnazije

Uvodnik

Mesec december je najbolj čaroben mesec v letu. Vsi že težko pričakujemo božič in novo leto. Decembra je vse obarvano v pisane lučke, in če zapade dovolj snega, pred hišami najdemo tudi snežake. V tem mesecu nas obiščejo kar trije dobri možje – Miklavž, Božiček in dedek Mraz. Upam, da ste bili pridni in vas bodo razveselili s prav posebnim darilom. Naše darilo za vas pa je pred vami – decembrska izdaja šolskega časopisa. Želim vam obilo bralnih užitkov in čudovite praznike.

Jan Horvat

dr. Simon Rečnik, direktor Novartisove proizvodne lokacije Lendava Trdni izdelki:
»Moj pogled na svet je osnovan predvsem na stališču, da vsak od nas lahko pusti velik odtis v svojem življenju.«

Dr. Simon Rečnik, direktor Novartisove proizvodne lokacije Lendava Trdni izdelki, je z nami delil dragocene nasvete za življenje in našo poklicno pot.

Gospod direktor, prosim, da se nam najprej na kratko predstavite.

Sem Mariborčan. Na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo Univerze v Ljubljani sem leta 1998 najprej diplomiral, nato pa leta 2002 še doktoriral s področja organske kemije. Podjetju Lek sem se pridružil leta 2003, sprva na lokaciji Prevalje. Leta 2013 sem postal direktor Lekovega Pakirnega centra v Lendavi, nato pa v dveh letih ob delu zaključil še poslovni študij MBA na angleški univerzi OUBS, Milton Keynes.

Od mladih nog sem izjemno vedoželjen, optimističen, uživam v družbi in delu z ljudmi. Že od najstniških let sem se ukvarjal z astronomijo, raziskovanjem vesolja, imel sem svoj popolnoma opremljen kemijski laboratorij, s sošolci pa ušpičil marsikatero zabavno prigodo, tudi

na takšen – znanstven način. Zelo ponosen sem na svojo družino. Imam tri hčerke v najstniških letih, ki so zelo uspešne šolarke, in navihanega dveinpolletnega sina. Veselijo nas potovanja, z avtom smo večkrat prepotovali celotni ameriški zahod. Vsi radi smučamo. Upam, da bodo časi kmalu prijaznejši, da se bomo večkrat lahko odpravili na potovanja.

Ste direktor tovarne Lek v Lendavi, ki zaposluje veliko Pomurcev. Koliko ljudi je trenutno zaposlenih in kako je voditi tako veliko podjetje?

Lek je kot slovensko farmacevtsko podjetje del Novartisa, to je ene od največjih farmacevtskih družb na svetu, s sedežem v Švici. Pakirni center v Lendavi je bil ustanovljen pred 12 leti, namenjen pa je zadnji fazi izdelave zdravil v trdni obliki (tablete, kapsule). Pred 8 leti je imel nekaj več kot 100 zaposlenih in 5 pakirnih linij, zdaj pa ima že več kot 550 zaposlenih in 26 pakirnih linij. S tem je obrat v Lendavi postal največji pakirni center v Novartisu in eden največjih dobaviteljev trdnih zdravilnih oblik za vse svetovne trge, tako generičnih kot inovativnih zdravil. Naše poslanstvo je zelo pomembno – reševati in podaljševati življenja ljudi. Na leto oskrbujemo paciente s skoraj 7 milijardami zapakiranih tablet ali kapsul. To pa prinaša tudi veliko odgovornost. Najprej do naših zaposlenih, da delajo varno in se dobro počutijo ter da so vsak dan lahko najboljša verzija samega sebe, in odgovornost do pacientov in vseh drugih deležnikov. Na nas se lahko zanesejo, da jim bomo kakovostna zdravila dostavili ob pravem času, v pravi količini, za pravo ceno.

Kako izgleda vaš delovni dan?

Noben delovni dan ni enak drugemu in v tem je največji čar. Najpomembneje je, da sem sodelavcem na voljo, jih podpiram, poslušam ter jim svetujem, ko me potrebujejo. Epidemija je v marsičem

spremenila naše delovne vsakdanjike in v Novartisu smo tu šli najdlje, saj drugim organizacijam pionirsko kažemo, kako je v temu primeru modro ravnati. Veliko naših sodelavcev dela od doma in v novi vlogi so se dobro znašli. Moderna tehnologija nam omogoča, da smo skupaj tudi tedaj, ko smo narazen. Takšno delo pa ni brez izzivov, predvsem na področju usklajevanja poklicnega in zasebnega dela. V Novartisu nam je v veliko pomoč naša kultura dela, ki temelji na 4 stebrih: vedoželjnosti, navdihnjenosti, opolnomočenju in samozavedanju. Vsak od 4 stebrov nam na svoj način omogoča, da kar najbolje razvijamo svoje potenciale kot posamezniki, v timih in kot organizacija.

Kakšna je pot do tako zvenečega in hkrati odgovornega delovnega mesta, kot ga imate vi? Kaj priporočate vsem dijakom, ki razmišljajo, da bi se podali na pot podjetništva?

Vsak od nas gre po svoji poti skozi življenje. Mojo poklicno pot je zaznamovalo otroštvo, ki je potekalo v duhu izjemne odprtosti, vedoželjnosti, iskanja in sanjarjenja o velikih ciljih. Starša sta mi dala veliko svobode pri preizkušanju in iskanju odgovorov na moja premnoga vprašanja. Sloviti roman Julesa Verna Skrivnostni otok me je že v otroštvu zaznamoval v neomajni veri, da ljudje, ki jih družijo skupni cilj, poslanstvo in drzna vizija, ki si zaupajo in se podpirajo, ki so optimistični in gledajo na svet s pozitivne strani, lahko dosežejo vse. Zato je moj pogled na svet osnovan predvsem na stališču, da vsak od nas lahko pusti velik odtis v svojem življenju. To teče hitro in enako energije ter časa porabimo, če sanjamo majhne ali velike reči. Zakaj torej ne bi sanjali velikih reči? To so moji nasveti za mlade ljudi.

Pomembno je, da smo pozitivno naravnani, nismo nagnjeni zgolj h kritiziranju in nerganju. Z ljudmi, ki nas

obdajajo, moramo z veseljem iskati rešitve za kakršnekoli izzive, ki se nam postavijo na pot. Vedno naj nam bo pri tem v pomoč orodje, ki nam v življenju najbolj pomaga – ogledalo. To simbolično orodje nas vedno lahko spomni, da se moramo zavedati svojega vpliva, priložnosti in tudi omejitev. Vse življenje moramo delati predvsem na sebi, hkrati pa graditi odnose, biti sočutni, solidarni in razumevajoči. To bomo nato lahko zlili v dober recept skupaj z vztrajnostjo, pogumom, vedoželjnostjo. S temi vrlinami bomo lahko postali uspešni. Ali in kdaj smo uspešni, pa bomo v življenju morali prisluhniti predvsem sebi.

uredništvo

Naši profesorji: Jasna Gomboc

Z Jasno Gomboc, profesorico matematike, smo se med drugim pogovarjali o izzivih učiteljskega poklica.

Kako dolgo že poučujete na naši šoli?

Poučujem že 17 let, na Ekonomski šoli sem zaposlena od leta 2010.

Kaj vas je navdušilo za delo profesorice?

Rada delam z ljudmi. Če bi morala delati kaj drugega, bi bila verjetno zelo nesrečna. Rada imam matematiko. Zato ni bilo nikoli dvoma, kaj bom postala. Kot gimnazijka sem vedela, da bi rada delala z mladimi in da bi najraje delala v srednji šoli. Zato sem se odločila za študij enopredmetne matematike, ki mi omogoča poučevanje v gimnazijskem programu.

Ste že kot otrok želeli poučevati?

Moje otroštvo je bilo zaznamovano z igro, kjer sem bila jaz vedno učiteljica. In vedno smo imeli na urniku samo matematiko – ne vem, zakaj, ampak rada sem razlagala zapletene in abstraktne stvari. Že zgodaj v osnovni šoli sem tudi pomagala pri učenju sošolcem, ki so imeli težave pri matematiki. Ponosna in vesela sem bila,

če je sošolcu uspelo. Čutila sem neko odgovornost in sem svoje delo že takrat jemala zelo resno. Nikoli nisem razmišljala o drugem poklicu.

Na kaj ste pri svojem delu najbolj ponosni in kaj so po vašem mnenju največji izzivi profesorja?

Ponosna sem na vse svoje bivše in zdajšnje dijake – na vse njihove in vaše uspehe. Ponosna sem na dijake, ki so imeli velik strah in odpor do matematike in jim je kljub temu uspelo. Vem, mnogi vložijo v učenje ogromno truda – na te dijake sem posebej ponosna. Svet se spreminja, verjetno hitreje kot kadarkoli prej. Zato se mi zdi zelo pomembno, da se profesorji ves čas izobražujemo in sledimo novostim na področju šolstva in znanosti. Mislim, da naš poklic ni omejen na preživetni čas v razredu, ampak mnogokrat posega v naš prosti čas. Z delčkom možganov si na nek način ves čas pri svojem delu – to moraš sprejeti in to je lahko izziv.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Ko nisem v službi, sem najraje s svojo družino. V prostem času sem predvsem mama in rada skrbim za naš dom. Ker sem vegetarijanka, obdelujem precej velik zelenjavni vrt in rastlinjak. Moja velika ljubezen pa je tudi branje. Letno preberem od 50 do 60 knjig različnih žanrov. Imam srečo, da rabim zelo malo spanja, zato imam malo več časa kot ljudje, ki radi dosti spijo. 😊

Kakšne spremembe v šolstvu pričakujete v prihodnosti?

V prihodnosti bo verjetno več prilagodljive učne programske opreme. Na voljo bodo aplikacije za skoraj vse. Vendar mislim, da osebni stik, razlago, diskusijo z dobrim profesorjem težko nadomesti tudi najboljša oprema.

Aljaž Vrečič

DIY: Voščilnice

Še ne veste, kaj bi podarili za božič? Eno najpreprostejših in najbolj srčnih daril so voščilnice, ki jih naredimo sami. Megi Car je pobrskala po spletu in našla nekaj idej za voščilnice, s katerimi lahko polepšate praznike vašim bližnjim.

Decembrske pesmi in filmi

Za pravo praznično vzdušje poskrbi dobra glasba in filmi. Nekaj predlogov je zbrala Živa Štimulak. Uživajte ob gledanju in poslušanju!

BOŽIČNE PESMI:

1. Sia – Snowman
2. Kelly Clarkson - Underneath the Tree
3. Sia - Santa's Coming For Us
4. Mariah Carey - All I Want For Christmas Is You
5. Justin Bieber – Mistletoe
6. Wham! - Last Christmas
7. Shawn Mendes, Camila Cabello - The Christmas Song

BOŽIČNI FILMI:

1. Home Alone 3
2. Christmas Wonderland
3. Last Christmas
4. Elf
5. Home Alone
6. How the Grinch Stole Christmas
7. Home Alone 2: Lost in New York

Praznično pecivo: čokoladni razpokančki

Naj zadiši po praznikih!

Živa Sečko je poiskala recept za vse ljubitelje čokolade. Verjamemo, da vas ni malo. ;) Uživajte v peki in čokoladni poslastici!

SESTAVINE:

- 250 g kokosove moke
- 120 g čokolade v prahu
- 100 g mletih orehov
- 250 g sladkorja v prahu
- 3 jajca
- sladkor v prahu za posip

POSTOPEK:

Rumenjake ločimo od beljakov. Rumenjake, kokosovo moko, čokolado v prahu, orehe ter sladkor zmešamo in dodamo sneg iz beljakov. Iz mase naredimo kroglice, ki jih povaljamo v sladkorju v prahu. Piškote zložimo na s peki papirjem obložen pekač in jih pečemo 5–8 minut na 200 stopinjah, oziroma dokler piškoti ne razpokajo. Ohladimo jih na pekaču.

Božična šala po izboru Jerneja Makovca

Blondinki se v gozd odpravita iskat božično drevo. Nenadoma se ena ustavi in reče: »Jaz imam tega dovolj. Ne grem se več!« »Kako to misliš?« vpraša druga.

Pa ji odgovori: »Dovolj imam iskanja božičnega drevesa. Prvo drevo, ki ga zagledava, vzameva, četudi brez okraskov!«

KOLOFON

Šolski novinarji: Katarina Fišer, Megi Car, Jan Horvat, Jernej Makovec, Živa Sečko, Živa Štimulak. Aljaž Vrečič.

Mentorici: Janja Adanič Vratarič, Simona Musič.

Izdajatelj: Ekonomska šola Murska Sobota, srednja šola in gimnazija.

